

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci navrhovateľky **J. V.**, bytom S., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu, Bratislava**, UI. 29. augusta 8, o zvýšenie sumy invalidného dôchodku, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 10. októbra 2011, č. k. 15Sd/70/2011-67, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 10. októbra 2011, č. k. 15Sd/70/2011-67, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom z 10. októbra 2011, č. k. 15Sd/70/2011-67, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo X. z 21. januára 2011 v spojení s rozhodnutím z 5. mája 2011 rovnakého čísla, ktorým odporkyňa podľa § 263 ods.1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č.461/2003 Z.z.“) a podľa § 29 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č.100/1988Zb.“) zamietla žiadosť navrhovateľky o zvýšenie

sumy invalidného dôchodku s odôvodnením, že navrhovateľka v konaní nepreukázala vyššiu mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť,

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že zdravotný stav navrhovateľky bol posudzovaný posudkovými lekármi sociálnej poisťovne pobočky dňa 17. septembra 2010 a 31. marca 2011 ako i posudkovým lekárom ústredia so sídlom v Trenčíne dňa 13. apríla 2011 a tiež z podnetu krajského súdu 10. augusta 2011, pričom z obsahu všetkých posudkov vyplýva zhodný záver, že navrhovateľka nie je invalidná podľa § 29 ods. 3 zákona č.100/1988 Zb., ale je naďalej čiastočne invalidná podľa § 37 ods.3 písm. c) zákona č.100/1988 Zb. a súčasne je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona č.461/2003 Z.z. pre 60 %-nú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie posudkoví lekári určili depresívnu a schizotypovú poruchu a poukázali na to, že navrhovateľka odmieta hospitalizáciu na psychiatrii. Keďže navrhovateľka má nárok na výplatu invalidného dôchodku, na ktorý bol prekvalifikovaný čiastočný invalidný dôchodok priznaný podľa zákona účinného do 31. decembra 2003 vo výške 130,90 € a tento dôchodok je vyšší ako suma invalidného dôchodku, na ktorý jej vznikol nárok od 7.septembra 2010 podľa § 70 ods.1 zákona č.461/2003 Z.z. (110,80 € mesačne, odporkyňa podľa názoru krajského súdu rozhodla v súlade s § 263a ods. 5 zák. č. 461/2003 Z. z o výplate vyššieho dôchodku a zániku nároku na nižší dôchodok. Vzhľadom na uvedené krajský súd rozhodnutia odporkyne potvrdil.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie navrhovateľka. Nesúhlasila s určenou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Zlý zdravotný stav podľa jej názoru odôvodňuje nárok na plný invalidný dôchodok.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu poukázala na to, že rozsah zdravotného poškodenia navrhovateľky bol dostatočne ozrejmeneý posudkovými lekármi sociálneho poistenia. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250s O. s. p., v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O. s. p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nie je možné vyhovieť.

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej

fyzickej osoby na základe lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie (§ 71 ods.3 a ods. 4 zákona o sociálnom poistení).

Zo spisov odporuky vyplýva, že navrhovateľka bola dňom 29.decembra 1999 uznaná za čiastočne invalidnú podľa § 37 ods.3 písm. a) zákona č.100/1988 Zb. Pri kontrolnej prehliadke v septembri 2004 bola miera pracovnej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť stanovená na 45%, pričom pri ďalšej kontrolnej prehliadke v máji 2007 vykonanej v súlade s nálezom Ústavného súdu ako aj v septembri 2008 bola naďalej uznaná za čiastočne invalidnú.

Čiastočná invalidita sa podľa § 263a ods.12 zákona č.461/2003 Z.z. považuje na účely tohto zákona za 50 %-nú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

V konaní o žiadosti z júla 2010 o zvýšenie invalidného dôchodku bola navrhovateľka uznaná naďalej čiastočne invalidnou podľa § 37 zákona č.100/1988 Zb. a súčasne od 7.septembra 2010 invalidnou podľa § 71 zákona č.461/2003 Z.z. pre 60 %-nú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Posudkoví lekári tento záver založili na vlastnom vyšetrení navrhovateľky a zhodnotení nálezov odborných lekárov. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľky určili postihnutie chrbtice, ktorému zodpovedá 50 %-ná miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a túto mieru zvýšili o ďalších 10 % za iné, psychické zdravotné postihnutie. Posudkoví lekári poukázali na to, že navrhovateľka odmieta navrhovanú hospitalizáciu, v rámci ktorej by mohlo dôjsť k potrebnej úprave liečby.

Odvolačím súdom nemal dôvod pochybovať o odbornej úrovni, objektívnosti a správnosti záverov posudkových lekárov sociálneho poistenia. Navrhovateľka v odvolacom konaní nepredložila žiadne lekárske nálezy odborných lekárov, ktoré by spochybnili závery posudkových lekárov. Subjektívny názor navrhovateľky, že nie je schopná zárobkovej činnosti, lebo sa cíti slabá, unavená, nie je rozhodujúci pre určenie, že miera poklesu jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je viac ako 70 %. Z posudkov i z psychiatrických vyšetrení vyplýva, že navrhovateľka odmieta hospitalizáciu, v rámci ktorej by odborní lekári mohli definitívne ustáliť, či ide o stav, ktorý možno liečbou upraviť alebo nie. Pokiaľ navrhovateľka odmieta hospitalizáciu, sama tak znemožňuje zistenie skutočného zdravotného

stavu a bráni tomu, aby jej miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť mohla byť hodnotená prípadne na viac ako 60 %.

Vzhľadom na uvedené aj odvolací súd dospel k záveru, že zdravotný stav navrhovateľky posudkoví lekári vyhodnotili presvedčivo a mal za preukázané, že miera jej poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť zatiaľ nedosahuje viac ako 70 %. Rozhodnutie odporkyne preto považoval za zákonné a z toho dôvodu rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 219 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods.1 v spojení s § 250k ods.1 O.s.p. tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľka v odvolacom konaní nebola úspešná a odporkyňi trovy odvolacieho konania nevznikli.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 27. februára 2013

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová